

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

81 804

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 30a, 2/02

Zgłoszono: 14.09.1972 (P. 157751)

Pierwszeństwo: _____

MKP A61b 1/32

Zgłoszenie ogłoszono: 01.06.1973

Opis patentowy opublikowano: 25.11.1975

Twórca wynalazku: Adam Ostrzeński

Uprawniony z patentu tymczasowego: Prezydium Rady Narodowej m. Wrocławia
Wydział Zdrowia i Opieki Społecznej,
Wrocław (Polska)

Przyrząd samotrzymający wziernik pochwowy

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd samotrzymający wziernik pochwowy, dolny łyżkowy (typu Simona), przeznaczony do usytuowania i utrzymania wziernika w pochwie w dowolnej płaszczyźnie na wymaganej głębokości i pod odpowiednim kątem.

Dotychczas do wykonywania zabiegów ginekologicznych zazwyczaj niezbędna jest pomoc drugiej osoby, przytrzymującej wziernik. Stwarza to niejednokrotnie sytuację krępującą dla pacjentki ze względu na charakter dokonywanych zabiegów, z drugiej zaś strony niektóre zabiegi trwają na tyle długo, że mięśnie rąk osoby asystującej przy zabiegu nużą się, w związku z czym nie ma stabilności przyrządu ułatwiającego zabieg, co wpływa na przedłużenie się zabiegu i stwarza niedostateczne warunki do jego wykonania ze szkodą dla pacjentki. Osoba asystująca musi być specjalnie przeszkolona, gdyż podczas zabiegu pozostaje w kontakcie z osobą wykonującą zabieg, co stwarza konieczność wzajemnego współdziałania, nadto osoba wykonująca zabieg zmuszona jest zsynchronizować swoje czynności z osobą asystującą. Niektóre bardziej skomplikowane zabiegi pochwowe wymagają usytuowania wziernika pod takim kątem, pod którym przytrzymywanie go jest bardzo uciążliwe i wymaga znacznego wysiłku fizycznego.

W celu wyeliminowania tych niedogodności wprowadzony został wziernik dolny Martina, w którego konstrukcji zawarty jest na stałe obciążnik kulisty. Znane jest także obciążanie wziernika dolnego dodatkowymi ciężarkami. Wadą obu wymienionych rozwiązań jest to, że ciężarki działają tylko w jednej płaszczyźnie ku dołowi, co nader często powoduje wypadnięcie wziernika i eliminuje go do ponownego bezpośredniego użycia, gdyż wymagane jest wówczas dokonanie sterylizacji wziernika. Ponadto na skutek działania sił obciążających w jednej płaszczyźnie zakres stosowania wziernika jest ograniczony a także nie zawsze standardowe obciążenie wziernika typu Martina lub też ciężarki są wystarczające do odsłonięcia odpowiedniego pola operacyjnego.

Celem wynalazku jest usunięcie wszystkich przedstawionych wad i niedogodności oraz umożliwienie utrzymania wziernika dolnego łyżkowego w pochwie w dowolnej płaszczyźnie, na wymaganej głębokości i pod odpowiednim kątem przez cały czas potrzebny do wykonywania różnego rodzaju zabiegów, z jednoczesnym zapewnieniem możliwości zmian usytuowania wziernika stosownie do potrzeb, a wytyczonym do rozwiązania zagadnieniem technicznym jest opracowanie konstrukcji przyrządu spełniającego ten cel.

Cel ten osiągnięto przez nastawialne za pomocą przyrządu, trwałe usytuowanie wziernika dolnego łożkowego względem konstrukcji fotela ginekologicznego lub zabiegowego. Przyrząd zawiera uchwyt w kształcie litery „C”, w którego dolnej części osadzony jest gwintowany trzpień zakończony z jednej strony rękojeścią a z drugiej elementem dociskającym, umożliwiającym zamocowanie przyrządu do blatu stołu lub konstrukcji fotela. W dolnej części uchwyty wykonany jest otwór przelotowy, w który wprowadzone jest ramię, na końcu którego umieszczony jest przegubowy uchwyt mocujący z mimośrodową dźwignią zaciskającą. Ramię dociskane jest za pomocą trzpienia w bocznej ścianie dolnej części uchwyty w kształcie litery „C”. W uchwycie mocującym również wykonany jest otwór przelotowy, w który wprowadzone jest dalsze ramię, którego jeden koniec zaopatrzony jest w tulejkę teleskopową ze sprężyną napinającą. Do tulejki teleskopowej umocowany jest imak posiadający zaczepy stałe i zaczep regulowany śrubą. Pomiędzy zaczepy wprowadzona zostaje rękojeść dolnego wziernika pochwowego.

Przedstawiona konstrukcja posiada kilka zalet. Odznacza się prostotą, lekkością, łatwością nastawiania poszczególnych elementów jak i montażu i demontażu. Zastosowanie zacisku w przegubowym uchwycie mocującym umożliwia nie tylko ustalenie wysunięcia drugiego ramienia lecz i ustalenie kąta położenia tego ramienia. Osadzenie rękojeści wziernika na teleskopie na końcu drugiego ramienia eliminuje niebezpieczeństwo urazu pacjentki w przypadku jej mimowolnego poruszenia się. Przyrząd jest przystosowany do połączenia z różnego rodzaju fotelami ginekologicznymi lub stołami zabiegowymi stanowiącymi wyposażenie gabinetów ginekologicznych.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony jest w przykładzie wykonania na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przyrząd samotrzymający wziernik pochwowy w widoku z boku, fig. 2 – przyrząd w widoku z przodu, a fig. 3 – odmianę zamocowania przyrządu do konstrukcji fotela ginekologicznego w widoku z boku. Przyrząd posiada uchwyt 1 w kształcie litery „C” przeznaczony do zamocowania przyrządu do stołu zabiegowego. W dolnej części tego uchwyty osadzony jest gwintowany trzpień 2 zakończony z jednej strony rękojeścią 3, a z drugiej elementem dociskającym 4. Powierzchnie dociskowe uchwyty 1 wyposażone są w podkładki dociskowe 5. Prostopadle do trzpienia 2 w ścianie dolnej części uchwyty 1 osadzony jest również gwintowany trzpień 6 zakończony rękojeścią 7. Prostopadle do osi obrotu trzpienia 6 w dolnej części uchwyty 1 wykonany jest przelotowy otwór, w który wprowadzone jest ramię 8, na końcu którego umieszczony jest przegubowy uchwyt mocujący 9 z mimośrodową dźwignią zaciskającą 10. W uchwycie 9 wykonany jest przelotowy otwór, w który wprowadzone jest ramię 11. Istnieje możliwość przemieszczania ramienia 11 w otworze przelotowym uchwyty mocującego 9, a ponadto obracania ramienia 11 w osi obrotu uchwyty 9, przy czym ustalenie wymaganego położenia następuje za pomocą obrotu dźwigni zaciskającej 10. Ramię 11 posiada przekrój kołowy, a jeden jego koniec o nieco mniejszej średnicy zaopatrzony jest w tulejkę teleskopową 12 ze sprężyną napinającą 13. Do tulejki 12 umocowany jest suport imakowy 14. Imak 14 ma dwa stałe zaczepy 15 i zaczep 16 regulowany śrubą 17 z pokrętką 18. Pomiędzy zaczepy 15 a 16 wprowadzona jest rękojeść 19 dolnego wziernika łożkowego 20.

W odmianie zamocowania przyrządu (fig. 3) brak jest uchwyty 1 z jego elementami, a ramię 8 wprowadzone jest do tulei 21 umocowanej poprzez wspornik 22 do konstrukcji 23 fotela ginekologicznego. Do ustalenia wymaganego położenia ramienia 8 tak pod względem głębokości jak i kąta obrotu służy trzpień 6 z rękojeścią 7.

Posługiwanie się przyrządem według wynalazku przedstawione jest poniżej. Po zajęciu miejsca przez pacjentkę na fotelu ginekologicznym lub stole zabiegowym mocuje się ramię 8 w uchwycie 1 zaciskając je w wymaganym położeniu śrubą 6 z rękojeścią 7. Następnie w przegubowy uchwyt mocujący 9 wprowadza się ramię 11 zaciskając je dźwignią 10. Sytuując płaszczyznę imaka 14 w kierunku części pochwowej pacjentki wprowadza się dolny wziernik łożkowy 20 w okolice tylnego sklepienia pochwy, tak aby część pochwowa szyjki macicy była nad wziernikiem 20 i na tej wysokości łączy się rękojeść 19 dolnego wziernika łożkowego 20 z imakiem 14 wprowadzając ją pomiędzy zaczepy 15 i zaczep 16 dokręcający pokrętką 18. Właściwe trwałe usytuowanie wziernika łożkowego 20 w pochwie dokonywane jest poprzez ostateczne ustalenie dźwignią zaciskającą 10 uchwyty mocującego 9 oraz trzpieniem 6 z rękojeścią 7. W przypadku mimowolnych poruszeń pacjentki w celu wyeliminowania ujemnych następstw zadziała tuleja teleskopowa 12 na imaku 14, który ma możliwość przemieszczania się wzdłuż osi ramienia 11, przy czym na skutek działania sprężyny 13 następuje powrót tulei 12 z imakiem 14 do położenia wyjściowego.

W odmianie zamocowania przyrządu (fig. 3) ramię 8 zamiast do uchwyty 1 wprowadza się do tulei 21 zamocowanej poprzez wspornik 22 do konstrukcji 23 fotela ginekologicznego i ustala wymaganie położenie ramienia 8 za pomocą trzpienia 6 z rękojeścią 7.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd samotrzymający wziernik pochwowy, dolny łyżkowy, umożliwiający usytuowanie wziernika w pochwie w dowolnej płaszczyźnie na wymaganej głębokości i pod odpowiednim kątem, z n a m i e n n y t y m, że posiada uchwyt (1) w kształcie litery „C”, w którego dolnej części osadzony jest gwintowany trzpień (2), zakończony z jednej strony rękojeścią (3) a z drugiej elementem dociskającym (4), natomiast prostopadle do trzpienia (2) w dolnej części uchwyty (1) osadzony jest gwintowany trzpień (6) z rękojeścią (7), zaś prostopadle do osi obrotu trzpienia (6) w dolnej części uchwyty (1) wykonany jest otwór przełotowy, w który wprowadzone jest ramię (8), na końcu którego umieszczony jest przegubowy uchwyt mocujący (9), z mimośrodową dźwignią zaciskającą (10), przy czym przez otwór przełotowy w uchwycie (9) wprowadzone jest ramię (11), którego jeden koniec zaopatrzony jest w tulejkę teleskopową (12) ze sprężyną napinającą (13), a do tulejki (12) umocowany jest imak (14), mający stałe zaczepy (15) i regulowany zaczepek (16), pomiędzy które wprowadzona jest rękojeść (19) wziernika (20).

2. Odmiana przyrządu według zastrz. 1, z n a m i e n n a t y m, że ramię (8) wprowadzone jest do tulei (21) umocowanej poprzez wspornik (22) do konstrukcji (23) fotela ginekologicznego.

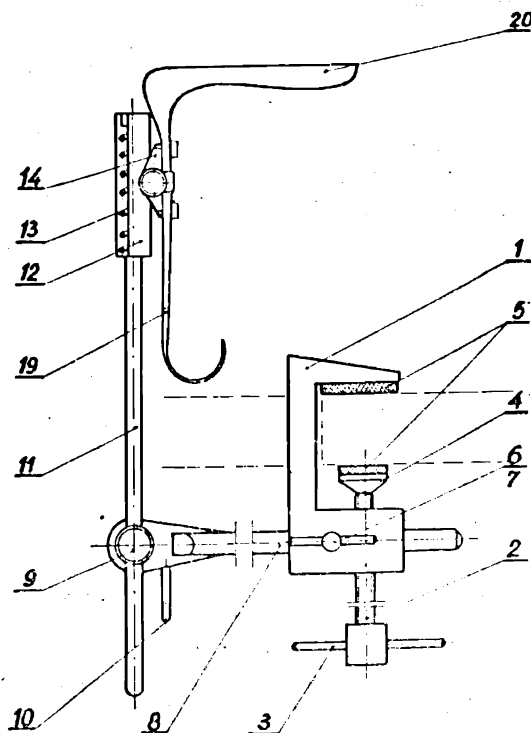

Fig. 1

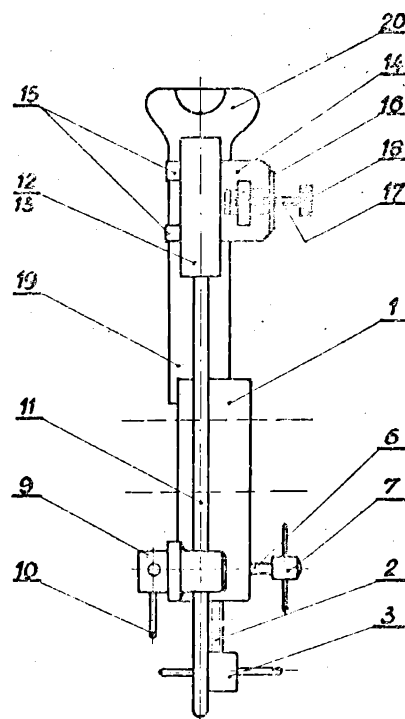

Fig. 2

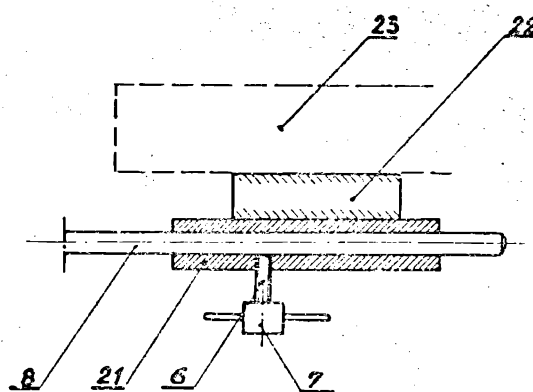

Fig. 3